

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9693

гр. София, 07.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в закрито заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **11973** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 60 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане от 03.12.2021г. на Е. К. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], за спиране изпълнението на заповед № 21-4332-006079/29.10.2021г., издадена от И. Й., на длъжност полицейски инспектор със СДВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2А ,б.А от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ –прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Искането за спиране е обективирано в молба до съда депозирана по дело № 11973/ 2021г. по описа на АССГ, 63 състав срещу заповедта като по същество същото представлява искане за отмяна на допуснатото предварително изпълнение.

Съдът, като се запозна с доказателствата по административната преписка, прие за установено следното:

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

По аргумент от чл. 166, ал. 4 от АПК и чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, условие за допустимост на искането е същото да е направено едновременно с жалбата до съда срещу акта или по-късно /след подаването на жалбата до съда и до приключване на производството с окончателен съдебен акт/.

Съдът, като се запозна с доказателствата по административната преписка, прие за установено следното:

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 от АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 от АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 от АПК и позволява незабавното изпълнение на акта.

Заповед № 21-4332-006079/29.10.2021г., издадена от И. Й., на длъжност полицейски инспектор към СДВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, издадена на основание чл. 171, т. 2А ,б.А от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ –прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца., подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, без административният орган да носи тежестта да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита, е неоторимо презюмиран от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

От формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение *ex lege*, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава в заповедта по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и да се разпорежда за допускането му. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК.

Оспорващият, който иска спиране, трябва да установи по делото тези предпоставки, като докаже, че спирането на автомобила от движение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 4 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставима на публичния интерес, защитен от допуснатото със закон предварително изпълнение. Всички заповеди по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед на осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората - чл. 171 от ЗДвП.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата си жалбоподателят не излага обстоятелства, затова, че незабавното изпълнение на акта ще му нанесе значителна или трудно поправима вреда. Твърденията в жалбата касаят незаконосъобразността на заповедта, но същите са неотнормирани към релевантните по чл. 166, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 60 от АПК.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане с правно основание чл. 166, ал. 4 от АПК на Е. К. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006079/29.10.2021г., издадена от И. Й., на длъжност полицейски инспектор към СДВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ